

styrken skulde være for ringe Øvelse i Skydning. Jeg kan dør naturligvis ikke personlig dømme om, hvad der er meget, og hvad der er lidt. Det er et rent militær-teknisk Spørgsmaal, i hvilket de paa-gældende Myndigheder er sagkyndige, og med Hensyn til hvilket min Sagkyndighed ikke strækker til. I den Henseende skal jeg derfor ikke kunne sige noget om, hvor Grænsen skal trækkes, jeg kan kun sige, at der har fundet de Øvelser Sted, som de sagkyndige Ledere har ønsket. Netop paa den Slags Omraader, hvor det gælder rent tekniske Spørgsmaal, har vi, forekommer det mig, kun Sagkundskaben som Rettesnor. Medens, som ærede Medlemmer vil vide, det ikke i Almindelighed overfor de store Grundspørgsmaal er min Opfattelse, at de „sagkyndige“ kan være afgørende, maa det i den Slags rent tekniske Spørgsmaal naturligvis være Teknikken paa hvert Omraade, som trækker Grænsen. Med Hensyn til Udrustning med Uniformer og Ammunition har jeg modtaget Spørgsmaal fra Finansudvalget og har besvaret dem. En Besvarelse her med Angivelse af Tal vilde sikkert ikke noget af de ærede Medlemmer ønske. Jeg kan kun tilføje, at i den Tid, der er forløbet, efter at Sikringsstyrken har været indkaldt, har de forskellige Virksomheder, der fremstiller disse Genstande her i Danmark, fremstillet dem i et saadant Omfang, som det under de forhaandenværende Forhold praktisk talt har været muligt.

Starcke: Jeg ønsker at rette en kort Forespørgsel til den højtærede Minister i Anledning af Sondringen mellem de gifte og de ugifte. Den 7de Aargang af Infanteriet blev indkaldt paa Sjælland straks ved Sikringsstyrkens Formering og blev hjemsendt efter 70 Dages Tjeneste den 10. Oktober, og der var da ikke nogen Sondring mellem gifte og ugifte, hele Mandskabet af Aargangen blev hjemsendt. Den 12. Oktober kom 7de Aargang af Infanteristyrken paa Fyn og Jylland ind, og deres 70 Dage er udløbet i Slutningen af December. Nu hører vi altsaa, at Tjenesten vil vare til ind i Januar for visse af denne Aargang, kun de gifte bliver hjemsendt. Gør der sig ikke dør overfor det fynske og jydsk Mandskab en Uretfærdighed gældende? Jeg vil i alt Fald spørge den højtærede Minister, hvilke Udsigter han kan give den ugifte Del af Mandskabet af denne Aargang fra Fyn og Jylland med Hensyn til Hjemsendelse.

Forsvarsministeren (P. Munch): Det ærede Medlem fra Faaborg (Starcke) rettede det Spørgsmaal til mig, hvorledes det stiller sig med Hensyn til 7de Aargang af det jydsk og fynsk Mandskab, som er indkaldt til sjællandske Afdelinger. Saa vidt jeg forstod, var det dem, han tænkte paa. Forholdet er det, at straks ved Sikringsstyrkens Indkaldelse indkaldtes 7de og 8de Aargang af Mandskabet fra Øerne til Afdelingerne paa Sjælland, og omtrent ved Midten af Oktober hjemsendtes disse Aargange. Ved samme Lejlighed indkaldtes 7de Aargang af jydsk og fynsk Mandskab — det er Infanteriet, jeg taler om, Forholdene er lidt anderledes for andre Vaaben — til de sjællandske Afdelinger, og dette Mandskab har man ikke i Øjeblikket tænkt at hjemsende. Det ærede Medlem siger, at der da bliver en Uretfærdighed i Forholdet mellem 7de og 8de Aargang af det sjællandske Mandskab og de samme Aargange fra Jylland og Fyn. Dertil kan jeg svare, at lige i Øjeblikket bliver der — jeg vil ikke sige en Uretfærdighed, men — en Forskel, men hvis den foreliggende Situation varer i nogen Tid, vil denne Forskel utvivlsomt blive udlignet. Det er klart, at naar man kommer til Hjemsendelse af ældre ugifte, vil de ældre ugifte af 7de Aargang fra Jylland og Fyn høre til dem, der først bliver Tale om, og hvis det under de kommende Ombytninger bliver nødvendent, vil til Gengæld 7de eller eventuelt 8de Aargang fra Sjælland kunne vente Genindkaldelse. Det er jo en Gruppe, som, medens andre har haft 5 Maaneders Tjeneste ved Begyndelsen af Januar, kun vil have haft godt og vel 2 Maaneders Tjeneste, og det vil selvfølgelig blive taget i Betragtning under kommende Overvejelser angaaende Ombytninger indenfor dette Mandskab. Jeg tror ikke, det er muligt for mig at give nøjagtigere Besked om, hvorledes det vil gaa med den ene eller anden Aargang. Man maa stadig indrette sig efter Øjeblikkets Krav, efter de praktiske Forhold, der til et givet Tidspunkt gør sig gældende, og man maa forbeholde sig en vis Frihed med Hensyn til Ordningen. Men jeg kan altsaa trøste det ærede Medlem med, at vi har ikke glemt den omtalte Gruppe og ikke glemt den særlige Stilling, den har.

Dertil maa jeg maaske føje den Bemærkning, at fuld Retfærdighed med Hensyn til Aargangene eller rettere sagt fuld Lighed af matematisk Karakter med Hen-